

Видасться
з квітня
1999

www.kolega.kiev.ua

КОЛЕГА

#4(13)
червень
2000

Hot fun in the
summertime

«КОЛЕГА»
вітає усіх своїх
читачів з початком
літа!

Але ми з вами ще
не прощаємось -
побачимось на
Конвокації 2000!

WWW.ONMYGOODNESS.COM

ЕНДІ ВОРГОЛ. ВІДЧУТТЯ:
заделегідь невдала ремінісценція
з літературою ХХ ст.

Тонка сіра лінія з лінивою повільністю тягнеться вгору. Нарешті вона досягає своєї мети, затримується ненадовго в певній точці, ніби насолоджуючись миттю свого швидкоплинного успіху. Згодом так само неспішно окреслює напівколо й готується до мандрівки назад. Усе тлінне в цьому житті... Внизу щось чорніє. За формою - чорний квадрат (не плутати з «Чорним квадратом» К.Малевича). Можливо, це земля, яка народжує все і поглинає все. Принаймні, такий образ був би доречним. Раптом - кордон?!?! (посміхнувся, бо згадав «Чекаючи на Годо») Ні, немає ані вояків, ані собак. Він взагалі ніким не охороняється. Це просто межа між чорним і білим, також між світом і тіннію, а ще між життям і смертю. Усе тлінне в цьому житті...

продовження на 4-ій сторінці

Новий мета-пошуковий сервер!!!

360.com.ua

з 15 червня!!!

музика

купівля

радіо

подорожі

http://www.360.com.ua

новини

чат

26

потужність

в один

НОВИНИ

Детективна історія з карколомним сюжетом під назвою "На Каблуків-стріт знову задоцило" триває.

Як ви пам'ятаєте, ми обіцяли розібратися з проблемою гуртожитка та заспокоїти його мешканців.

Заспокоюємо. Як повідомила керівник житлового відділу Маковська Н.А., вона надіслала до адміністрації гуртожитку листа з проханням подовжити термін оренди. Відповідь очікується незабаром, але Наталія Анатоліївна запевнила, що

вислати нікого не будуть

До речі, адміністрація гуртожитку дуже незадоволена могилянцями, які псують гуртожитське майно. Зрозуміло, що наші студенти – натури інтелектуально обдаровані, але хіба обов'язково через надлишок розуму "мебель ламать"? Адже від цього застерігав ще М.В.Гоголь у своєму невмирущому "Ревізорі".

Тож, шановні каблуківці, припиніть псування речей – і виселення не відбудеться!

Леся Лажевська

конференції

Конференція "Українське суспільство у XX столітті: проблеми цілісності"

1 червня 2000 року Студентським науковим товариством НаУКМА та Міжнародним інститутом порівняльного аналізу в рамках оголошеного урядом громадського обговорення регіональної політики був проведений **круглий стіл** на тему **"Регіональна політика та відносини центру і регіонів в Україні"**. Метою круглого столу був всебічний розгляд, обговорення та аналіз сучасного стану, проблем і перспектив регіональної політики в контексті цілісності та оптимального розвитку політико-економічної системи України. В роботі взяли участь Сергій Бугай (начальник управління регіонального розвитку Міністерства Економіки України), Ігор Коліушко (народний депутат, експерт урядової комісії з розробки регіональної політики); Валерій Рубцов (президент Інституту місцевої демократії), Ростислав Павленко (експерт Міжнародного інституту порівняльного аналізу) В'ячеслав Терещенко (Спілка лідерів місцевих та регіональних влад в Україні); Олег Соскін (директор Інституту трансформації суспільства); Віталія Красноголов (Асоціація молодих українських політологів і політиків); Ірина Мейжис (Миколаївська філія НаУКМА), інші фахівці з регіональної політики, а також викладачі і студенти "Киево-Могилянської Академії". На засіданні обговорювались представлені учасниками концепції регіональної політики; проблеми розмежування повноважень між державними органами влади та органами місцевого самоврядування; вплив і роль регіональних еліт на загальнодержавну політику; розподіл та співвідношення між центральним і місцевими бюджетами; транскордонна співпраця регіонів. Підсумки круглого столу будуть розповсюджені також серед аналітичних центрів, громадських організацій та засобів масової інформації.

Павло Грицак

У п'ятницю 2 червня о 15.00 в рамках конференції "Українське суспільство у XX столітті: проблеми цілісності" відбувся **семінар "Характер та особливості державної мовної політики в Україні (1991-2000)"**.

На семінарі було заслухано виступи трьох основних доповідачів (Сергія Квіта, Тараса Кияка, Михайла Товта). Подив слухачів викликала, зокрема, інформація пана Квіта, начальника управління Державного комітету інформаційної політики, про те, що Держкомінформполітики є фактично бездіяльним, оскільки з часу свого створення досі не має положення про свою діяльність.

Радник Ради національної безпеки та оборони Тарас Кияк, що виступив із доповіддю "Мовна політика в контексті безпеки держави", повідомив про результати недавнього опитування, згідно з яким кількість російськомовного населення в Україні складає лише 49%. Пан Кияк повідомив учасників семінару, що, за його інформацією, група осіб готується до створення партії, однією з цілей якої є проголосити суржик окремою мовою.

Грунтовна доповідь старшого наукового співробітника Інституту законодавства Верховної Ради Михайла Товта "Особливості державної мовної політики 1991-2000 роки: законодавчий та актуально-політичний аспекти" була присвячена розглядові різних періодів розвитку мовного законодавства в Україні.

Наприкінці семінару було оголошено наступні заходи Проекту, які планується, зокрема, присвятити "русинському питанню", з'ясуванню позицій громадських організацій щодо захисту мови, аналізу проєктів нового закону про мови

Оптимістичним завершенням семінару стала інформація про створення сектору мовної політики у структурі органів виконавчої влади, повідомлена Тарасом Кияком.

Станіслав Шумлянський

сусіди

Цікава країна... Білорусь.

Авторитаризм Почувши цей термін, будь-який студент (зовсім необов'язково саме політолог) відразу пригадає кілька режимів, що їх визначають - в Іспанії, Піночета - в Чилі, Лукашенко - у Білорусі... Те це ж зовсім поряд!

А чи не здавалося вам, що авторитаризм має свої переваги перед цією розхлябаною, ні на що не здатною (принаймні в Україні) демократією? Так ось: мені теж так здавалося, доки я не відвідав близьку й водночас таку невідому Білорусь.

Перші враження: ось де справжній порядок! На вулицях чисто, безпечно (бо на кожному розі - міліціонер), у метро - ніяких жебраків та торговців (себто ніхто не проштовхується кризь вагон, волаючи назви газет), на вулицях кіоски не псують міські красавиці. Отже, жити нібито можна. Тільки ось аби розігнати опозиційний мітинг у місто вводяться бронетранспортери. А діячі опозиції просто зникають... "безвісти". Студенти ж протестують проти давно позабутого у нас "примусового розподілення".

Цікава країна Білорусь. І чому всі вважають, що близькі сусіди не можуть бути цікавими "за визначенням"?

Білорусь насправді наш найближчий сусід та родич: різниця між українською та білоруською мовами становить лише 17% лексики. А чи знаєте ви, що білоруська мова має 2 абетки - кирилицю та латинку, а також 2 правописні системи - совкову "наркомовку" та незалежницьку "тарашкевицю"? Чи те, що "найсвідоміші" білоруси вважають себе "литвинами", а Велике Князівство Литовське - середньовічною білоруською державою? До речі, у 1990-му Верховна Рада тоді ще БРСР висувала до Литви територіальні претензії на Вільнюс, як частину білоруської етнічної території

Білоруськими етнічними землями є також невеличка північна частина Чернігівщини (українською, щоправда, є більша частина

Берестейщини, але - будемо поважати принцип недоторканості кордонів), звідки й походить, між іншим, пан президент Кучма.

Схожі ми не тільки культурно, але й у своїх проблемах. І багато в чому саме завдяки третій сестрі зі "спільної коліски". Напевно, лише

українська та білоруська мови мають стійкі мутогенні гібриди з російською: наш "суржик" та білоруська "трасянка". Лише наші два народи на пострадянському просторі зазнали такого російщення. Відчайдушні спроби свідомих білорусів зберегти свою національну ідентичність мають стати для нас серйозним уроком, адже на прикладі Білорусі ми можемо побачити, до чого може призвести запровадження в Україні другою державною мовою російської. До референдуму

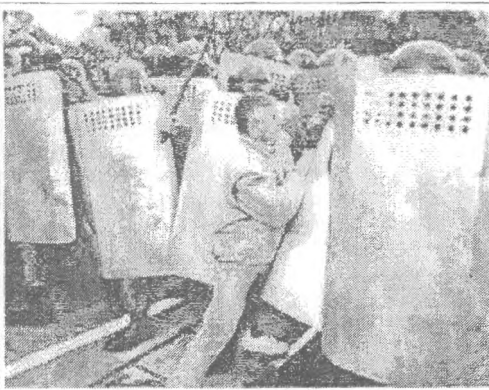
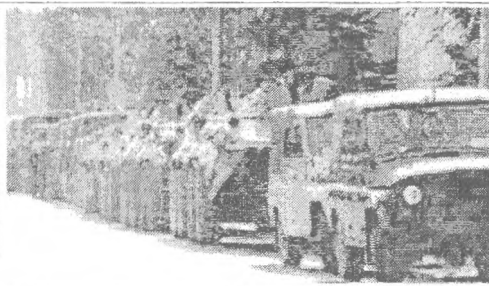
1996 року, на якому Лукашенко дістав згоду на двомовність, Мінськ зовнішньо (реклама, вивіски) був білоруськомовним містом, тепер - усе це переважно російськомовне. У містах з того часу майже не залишилося шкіл з білоруською мовою викладання, поступово переводяться на російську й сільські школи. Більш того, у Білорусі немає жодного

білоруськомовного вищого навчального закладу!

Але вбити націю не так вже й легко. Минулорічний перепис населення у Білорусі, незважаючи на те, що навіть бланки перепису були віддруковані російською, показав, що 37% населення республіки ще не відіураліся рідної мови. Побажаймо ж успіху свідомим білорусам, адже від того, чи вдасться їм зберегти свою ідентичність, залежить й наше майбутнє.

Дмитро Губенко

На світлинах: події у Мінську 25 березня 2000 року (річниця проголошення БНР)

творчий рух

ЕНДІ ВОРГОЛ. ВІДЧУТТЯ:**засделегідь невдала ремінісценція з літературою ХХ ст.**

Ранок. Молоде сонячне проміння знищило останню зірку. Негарна молода прибиральниця величезною мітлою здіймає страшенну куряву. Мітла дбайливо торкається землі, залишаючи на піску незліченну кількість рівних, схожих одна на одну доріжок-близнюків. Біжу. Пізно. Не встиг. В'їдлива пилюка обсідає мене з голови до ніг. Десь з-за рогу чується знайомий звук. Так, це він!!! Такий знайомий, близький, просто рідний. Я обожаю ніжне шорохкотіння його колес, лагідне поскрипування оберто-поламаного корпусу, весело-брудну гумовість підлоги, ласкаво-непрозору закомашеність вікон. Тролейбус! З якою непідробною насолодою я плюхаюсь в одне з 34 заштопано-обмальованих місць для сидіння, залишаючи з носом зпантелічену бабусю-пенсіонерку й переможним поглядом пропонуючи їй зайняти одне з 52 місць для стояння!

«Проходьте, будь-ласка, проходьте»,
 «Дівчата, чекайте, не послішайте, ми зараз»,
 «Проходьте, будь-ласка, прошу, це Ваш безкоштовний квиток»,
 «Куди ми спочатку: праворуч або ліворуч?»,
 «Як справжні пошановувачи мистецтва спочатку підемо дивитись найкращі твори»,
 «Якби я ще знала які тут найкращі?..»

Насправді білий фон значно краще, ніж чорний. Якби я мав можливість визначати, я зробив би кольором трауру, як це було раніше, білий, а не чорний. Чорний колір перенасичений змістом, це колір думок і спогадів. Смерть не визнає ні спогадів, ні передбачень. Вона позбавлена простору і часу. Білий колір абсолютно порожній. Тільки він дозволяє Вам поглинути свої думки і не дозволяє думкам поглинути Вас. На межі білого та чорного велика сіра пляма. Невже символ життя? На щастя, ні, мені лише здалося...

Їхати нудно. Але нічого не вдієш: пішки бо надто довго. Ледве втримуюсь, щоб не притулити голову до замусоложеного вікна. Спати. У цій псевдопсиходелічній напівдримоті є один маленький «плюс»: кондуктор чомусь не наважується підійти і спитати чи є у мене талончик. Відповідати, що талончика у мене немає, але натомість я обзавівся «місячним студентським

проїзним квитком для проїзду у трамваї, тролейбусі та автобусі» невидібно, оскільки відразу після того почуєш слово, в яке вкладено всю без залишків кондукторську надію на те, що ти обманюєш: «Пред явите!?!». Спати... «зупинка «станція метро «Лук'янівська», наступна - «вулиця Косіора».

«Ой, а це Мерилін Монро!»,
 «І ти впізнала її навіть не подивившись на напис під портретом.. Фантастика!»,
 «Не знаю як вам, але мені здається, що в цьому «Знаку долара» таки щось є»,
 «Та, Боже, я таких сто на місяць отримую»,
 «Люди, а я їв цей суп, коли був у Чикаго»,
 «Може ти ще й цю «Кока-колу» там пив?»

Суміш сірого і червоного породила на світ жахливу посмішку. Вочевидь, ми не побачили б обличчя, а тим більше посмішки, якби не ці химерні червоні плями. Дві великі посередині - очі, ще одна трохи нижче - ніс. За життя цей чолов'яга навряд чи був найдобрішою людиною в світі. А може він ніколи і не жив? А що, якщо він ніколи і не був живим? Можливо, це маска смерті? Сумнів поступово втрачається; влєвненість насувається все більш загрозливо. Так, безсумнівно. «Череп», 1976, шовкографія тушшю, синтетична полімерна фарба, полотно.

Спотворений через мікрофон голос водія мене розбуркав. Спросоння різко піднімаю голову. Не можу зрозуміти, що сталося. З вікна - здивоване червоне обличчя. Хто це? Білде обличчя в ореолі неслухняного волосся, що стирчить урізноміч. Дикі очі, відкритий рот. Щось наче виринає з підсвідомості. Напис на big board'і як швидка допомога.

Центр Сучасного Мистецтва при НаУКМА і Посольство США презентують

ЕНДІ ВОРГОЛ

Художник-суперзірка

3.5.05 по 4.06

вул.Сковороди,2

Вівторок – неділя (10.00 – 18.00)

Вихідний день - понеділок

Дмитро Горшков

Головний редактор -
 Дмитро Губанко
 Голова Ред.Ради -
 Стас Шумлянський

Адреса редакції:
 Київ, Іллієвська 9, к.105
 телефон 4184549
 kolega@ukrainia.com

При використанні надішлю публікації посилання на газету обов'язково. Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Відповідальність за достовірність наведених у статтях фактів несуть автори публікацій.

Наклад
 100 прим.
 © Колега